

sti posouditi o celkovém, mzdovém a pracovních poměry při domácí výrobě zboží sklářského: Antonín Korál, živnostenský konsulent v Hořicích, Jiří Uhrmann, ředitel sklárny „Inwald“ akc. spol. na Zličově, Josef Stejskal, předseda správní komise v Turnově. Náhradníky jmenování: ve skupině a) Josef Hujer, majitel sklářského závodu ve Skuhrově u Žel. Brodu, Ludvík Lubas, vývozce skleněných výrobků v Žel. Brodě, Otto Riedl, továrník v Dolních Polubnech; ve skupině b) Oskar Müller, lampářský dělník ve Smržovce, František Halama, sklář v Alšovicích u Žel. Brodu, Jaroslav Kobr, sklář v Lišném u Malé Skály; ve skupině c) Celestýn Lom ml., úředník okr. nem. pokl. v Žel. Brodě, Augustin Opitz, soukromník v Boru, inž. Josef Soukup, tajemník Ústředního Svazu československých průmyslníků v Praze II., Václavské n. 62. Předsedou jmenován: Antonín Korál, živnostenský konsulent v Hořicích.

Sociální pojištění.

Zákon ze dne 30. června 1921, č. 248, o dalším prozatímním zvýšení zaopatřovacích platů hornických.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1. Bratrská poladna (oddělení zaopatřovací) je povinna poskytovat k zaopatřovací platům (provisím), upraveným body 1. a 2. § 1 zákona ze dne 29. října 1919, čís. 608 Sb. z. a n., drahotních přídavků, a to zvýšením částek v těchto bodech uvedených vesměs o sto procent. Ostatně platí ustanovení citovaného zákona, tudíž také, pokud se týče hrazení výdajů s placením těchto drahotních přídavků spojených, a zvyšují se tímto ustanovením stejným způsobem i požitky osob, uvedených v bodech 3. a 4. § 1 a v § 2 zákona ze dne 29. října 1919, č. 608 Sb. z. a n.

§ 2. Zákon tento nabývá účinnosti ode dne 1. ledna 1921 a pozbude platnosti dnem 31. prosince 1921.

§ 3. Ministru veřejných prací se ukládá, aby, dohodna se s ministrem sociální péče, zákon tento provedl.

Vláda se zmocňuje, aby platnost zákona tohoto pro Slovensko a Podkarpatskou Rus stanovila nařízením zvláštním.

(Vyhlášen v částce 62. Sb. z. a n. dne 4. srpna 1921.)

Výnos ministerstva sociální péče z 16. července 1921, č. j. 3559 F., o stanovách Svazu pensijních ústavů v republice Československé v Praze.

Článkem II. zákona ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n., o pens. pojištění byla nositelům pojištění, uvedeným v § 64 tohoto zákona, uložena povinnost sdružit se ve Svaz pens. ústavů v republice Československé a ustanoveno, že řízení Svazu upravují stanovy, jež podléhají schválení ministerstva sociální péče.

Na základě cit. předpisu schvaluje tímto ministerstvo sociální péče první

Stanovy Svazu pens. ústavů v republice Československé v tomto znění:

I. Jméno a sídlo svazu.

§ 1. Svaz pensijních ústavů v republice Československé je zřízen na základě článku II. zákona ze dne 5. února 1920 č. 89 Sb. z. a n., jímž byla změněna některá ustanovení zákona o pensijním pojištění (zákon ze dne 16. prosince 1906 č. 1. ř. z. z r. 1907 a čís. nař. ze dne 25. června 1914 č. 138 ř. z.).

Sídlem Svazu je Praha.

O jednacím řech platí jazyková ustanovení, vydaná zákony a nařizením pro veřejnoprávné korporace obdobného rázu.

II. Účel svazu a prostředky k jeho dosažení.

§ 2. Účelem svazu jest: 1. pracovati ke společnému úsilí ústavů ve svazu sdružených o zdárný vývoj pensijního pojištění po stránce zákonodárné úpravy i praktického provádění, 2. sdružovati ústavy tyto k společným úkolům ve prospěch jejich i pojištěnců, zejména pokud jednotlivé ústavy na úkoly tyto nestačí, 3. hájiti v zásadních otázkách zájmy ústavů svazových a jejich členů a zastupovati zájmy tyto vůči úřadům a jiným institucím.

K dosažení tohoto svého účelu bude svaz zejména: a) organisovati společný postup ústavů svazových ve věcech, týkajících se společných zájmů jejich pojištěnců, jako na př. předpokladu pojistné povinnosti, započitatelnosti a zjišťování služebních požitků, které mají k pojištění býti přihlášeny, dobrovolného pojištění a zákupu let, řízení důchodového a výplaty požitků vůbec, přestupu pojištěnce od jednoho nositele ke druhému atd.; b) pečovati o to, aby léčebná péče o pojištěnce prováděna byla u ústavů svazových dle stejných zásad a dále zakládati a provozovati společné léčebné ústavy, případně opatřovati společná zařízení v lázních a léčebných místech a ústavcích, uzavíratí společné smlouvy s lékaři, lékárníky, nemocnicemi, sanatorii atd.; c) prováděti zařízení za účelem ochrany proti sociálním chorobám (tuberkulose, nervose, alkoholismu, pohlavnímu nemocem a pod.) a potírání nakažlivých chorob vůbec, případně spolu se zařízeními sociálního pojištění jiného druhu; — d) sbíratí statistiku o úmrtnosti, invalidnosti, nezaměstnanosti, rodinných a platových poměrech atd. pojištěnců a jejich příslušníků a zpravovati ji k účelům zákonodárným i vědeckým; — e) spoluúčastniti se na přípravných a reformních pracích pro zákonodárství sociálně pojišťovací; — f) udíletí, po případě zprostředkovati písemné i ústní porady v odborných záležitostech a zřizovati za tím účelem zvláštní komise, sekce, poradny atd.; g) ustanovovati společné úředníky a kontrolní orgány pro ústavy svazové za účelem revise jejich správy, účelování i bilancování, dále odborné porady při organisaci jejich správy, konečně pak kontroly provádění pojištění a kontroly důchodců, zejména invalidních, a to k požádání dotyčného ústavu nebo k rozkazu dozorcího úřadu nebo i z vlastního podnětu představenstva svazu; — h) obstarávati svazovým ústavům výhodné uložení jejich jmění, spolupůsobiti při tomto ukládání a při uzavírání zápůjček svazových ústavů; — i) obstarávati svazovým ústavům odborně školený personál a pečovati zejména také o odborné vzdělání úředníků a funkcionářů pensijních ústavů; — j) vydávati svazové zprávy a jiné publikace, týkající se pensijního a sociálního pojištění vůbec, případně svazový časopis nebo stanoviti některý z existujících již časopisů za časopis svazu.

K zakládání společných léčebných ústavů je v každém jednotlivém případě zapotřebí svolení dohlédacího úřadu.

III. Příslušenství ke svazu.

§ 3. Za členy svazu jsou povinny přistoupiti všechny náhradní pensijní ústavy, jež jako takové budou uznány podle ustanovení §§ 65 a 67 zákona ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n. Členství jejich ve svazu počíná dnem 1. července 1920. Všeobecný pensijní ústav v Praze je oprávněn přistoupiti za člena svazu. Přijetí jeho nesmí býti svazem odmítnuto. Všeobecný pensijní ústav nemůže býti také ze svazu proti své vůli vyloučen.

§ 4. Každý člen má právo a případně povinnost používat zařízení svazu pro členstvo a jeho pojištěnce vybudovaných a zúčastnit se na správě svazu podle následujících ustanovení.

Členové jsou povinni: 1. prováděti zásady svazem usnesené, zvláště při styku vzájemném, s pojištěnci i úřady, — 2. podávati svazu zprávy a doklady, jichž ke své činnosti, zejména zákonem mu uložené, potřebuje neb o něž v důsledcích usnesení svého výboru požádá, řídit se při tom předpisy svazové kanceláře, doplniti na požádání výkazy podané atd.; — 3. zapravovati stanovené příspěvky, — 4. pomáhati sobě navzájem při vykonávání pojistné činnosti, léčebné péče a služby důchodové.

IV. Jmění svazové.

§ 5. Příjmy svazu záleží: 1. z příspěvků členů, — 2. z výnosu svazového jmění, — 3. z jiných příjmů (dobrovolných příspěvků a darů, subvencí atd.).

Příjmů smí býti použito výhradně na vydání za účelem dosažení účelu svazového, k zapravení správních výloh a k nastřádání rezervního fondu.

Příspěvky členů jsou řádné a mimořádné.

Příspěvek řádný stanoví se řádnou valnou hromadou svazu vždy na dobu jednoho roku, a sice určitou částkou, na jednotlivého člena podle počtu pojištěnců vypadající s tím, že může býti stanoven obnos, pod nějž příspěvek řádného člena nesmí klesnouti, a obnos, nad nějž nelze na řádném příspěvku žádati ročně po jednotlivém členu více. První řádná valná hromada stanoví dodatečně také příspěvek členů za rok 1920. Pro zvláštní účely mohou býti řádnou nebo mimořádnou valnou hromadou stanoveny mimořádné příspěvky; k příslušnému usnesení je zapotřebí většiny dvou třetin. O rozdělení těchto příspěvků na jednotlivé členy platí totéž, co o příspěvcích řádných.

Příspěvky řádné i mimořádné musí býti odvedeny do 14 dnů po oznámení; z příspěvků včas neodvedených platí se 6% úroky z prodlení.

§ 6. Z přebytků příjmů nad vydáním tvoří se svazové jmění. Pokud toto jmění nedosáhlo alespoň průměrného ročního vydání v posledních třech letech, má býti příspěvek tak vyměřen, aby zbylo alespoň 10% příspěvku ku zvětšení svazového jmění.

Pro ukládání svazového jmění a hospodaření s fondy vůbec platí obdobně ustanovení § 88, o zprávách a statistických výkazech § 89 pensijního zákona.

V. Vedení knih a účtování.

§ 7. Vedení knih řídí se dle pravidel řádného účetnictví.

Za účetní a správní rok platí rok kalendářní.

Účetní závěrka má býti zpracována každoročně do 30. června následujícího roku. Má obsahovati:

I. V příjmech: 1. sumu příspěvků svazových; — 2. úroky z užitelně uložených peněz; — 3. dobrovolné příspěvky; — 4. kursovní zisk cenných papírů; — 5. ostatní příjmy; — 6. případný schodek.

II. Ve vydáních: 1. výlohy k dosažení účelu svazu, dle možností rozdělené dle těchto účelů; — 2. výlohy správní; — 3. kursovní ztráty na cenných papírech; — 4. odpisy; a) na nedobytných příspěvcích, — b) jiné, — 5. případný přebytek.

V bilanci buďtež do aktiv zařaděny součástky jmění dle své hodnoty dne 31. prosince účetního roku, cenné papíry dle kursu, reality (léčebné a rekonvalescentní atd.) a inventář po přiměřených odpisech.

Účetní závěrka budiž podrobena revisory účtů důkladnému zkoumání a předložena po schválení valnou hromadou i se zprávou účetní dohlédacímu úřadu.

Revise členů.

§ 8. Pensijní ústavy jsou povinny podrobiti se revisi úředníků a orgánů svazových. Za tímto účelem musí revisním orgánům Svazu řádně vykázaným dovoliti přístup do svých kancelářských místností jakož i nahlédnutí do veškerých svých spisů, účtů a bilancí, dáti jim dále vysvětlení a předložiti doklady, o něž žádají. Kontrolu provádění pojištění, zejména pokud se týká pojistné povinnosti zaměstnanců, může svaz svými orgány prováděti též inspekci ve smyslu § 73 a) pensijního zákona u podniků, své zaměstnance u toho kterého ústavu pojišťujících.

Revisní orgány podávají své zprávy představenstvu svazu. Při své činnosti mají se také přesvědčiti o tom a vyznačiti to ve své zprávě, zda revidované jimi pensijní ústavy dodržují ustanovení zákona a stanov.

Pensijní ústavy, u nichž byla revise ve smyslu obou předchozích odstavců provedena, jsou povinny, dáti revisní zprávu přečísti v nejbližší valné hromadě po revisi následující.

Shledají-li revisní orgány svazu nesprávnosti nebo nepřístojnosti ve správě, účtech a bilancích neb při provádění pojištění, vyzve svaz dotyčný pensijní ústav, aby nesprávnosti neb nepřístojnosti ty do uložené mu lhůty odstranil a podal o tom zprávu. Nestane-li se tak, oznámí to ministerstvu sociální péče.

Revisní orgány svazu jsou jinak povinny zachovati mlčení o poměrech v pensijních ústavech, jež při revisi seznaly.

VI. Statistika.

§ 9. Pensijní ústavy mají každoročně svazu odevzdati v opisu výkazy, jež jsou povinny předložiti dozorčímu úřadu (účetní a statistické výkazy) nejpozději v době, kdy je předkládají dozorčímu úřadu. Představenstvo svazu může vyzádati si vypracování a předložení dalších výkazů.

Správa svazu zpracuje každoročně výsledky účetních a statistických výkazů pensijních ústavů a doplní je statistickým vylíčením činnosti svazu, obzvláště o kontrole členů svazových, léčebné péči, ukládání jmění pensijních ústavů a o sledování ostatních účelů svazu. K usnesení výboru budou mimo to podle potřeby zpracovány zkušenosti statistické za delší časové periody a detailněji.

Výsledky statistických prací svazových jest učiniti přístupnými svazovým členům a dozorčímu úřadu.

VII. Správa svazu.

§ 10. Správu svazu obstarává: 1. valná hromada, — 2. výbor, — 3. představenstvo.

Kontrolním orgánem jsou revisoři účtů.

K vedení agendy svazové zřídí se kancelář, jejíž úředníky a výpomocné síly jmenuje představenstvo, Služební řád, upravující práva a povinnosti zaměstnanců svazových, schvaluje výbor.

Tajemník svazu účastní se všech schůzí a porad svazu s hlasem poradním.

Valná hromada.

§ 11. Valná hromada sestává ze zástupců pensijních ústavů ve svazu sdružených. Delegátem může býti každá svéprávná osoba, náležející některému ze členů svazu jako zákonný (statutární) jeho zástupce.

Ve valné hromadě jest každý ústav zastoupen počtem delegátů, odpovídajících počtu pojištěnců podle stavu na konci roku, předcházejícího valné hromadě, a to: nemá-li ústav více než 300 pojištěnců 1 delegátem, ústav, mající více než 300 pojištěnců 2 delegáty, ústav, mající více než

800 pojištěnců 3 delegáty, ústav, mající více než 1500 pojištěnců 4 delegáty, ústav, mající více než 3000 pojištěnců 5 delegáty; na každých dalších 2000 pojištěnců vypadá o 1 delegáta více. Nejvyšší počet delegátů jednoho ústavu jest však 10. Členové mohou splnomocnit jednoho delegáta k vykonávání práva hlasovacího všemi hlasy jim příslušejícími.

Útraty účasti delegátů na valné hromadě platí dotyčně pensijní ústavy.

§ 12. Řádná valná hromada schází se ke svolání představenstva jednou do roka, a to dle možnosti do 31. srpna každého správního roku. Mimořádné valné hromady svolává představenstvo dle potřeby. Mimořádná valná hromada musí být svolána během 14 dnu, žádá-li o to alespoň polovice členů výboru, čtvrtina členů neb revisoři účtů s udáním dostatečných důvodů.

Pozvání k valným hromadám musí členové svazu obdržeti alespoň 14 dní před termínem valné hromady, při čemž jest jim oznámiti pořad jednání.

§ 13. Valnou hromadu řídí předseda neb jeho zástupce, určený dle turnu. Valná hromada je k usnášení schopna, jsou-li přítomni delegáti, reprezentující alespoň třetinu hlasu a čtvrtinu členů. Nesejde-li se v ustanovenou hodinu potřebný počet delegátů, koná se o hodinu později nová valná hromada bez ohledu na počet přítomných.

Návrhy, o nichž se má hlasovati, musí býti podány představenstvu písemně nejpozději 8 dní před valnou hromadou, vyjímaje návrh na svolání mimořádné valné hromady a návrhy, týkající se řízení a jednání valné hromady.

Valná hromada rozhoduje, není-li ustanoveno jinak, prostou většinou hlasů. Je-li rovnost hlasů, rozhoduje předsedající, který jinak nehlasuje. K usnesení o změně stanov jest potřebí dvoutřetinové většiny. Každá změna stanov podléhá schválení ministerstva sociální péče.

Členové výboru a představenstva mají, když nejsou delegáty někte rého pensijního ústavu, právo býti přítomni valné hromadě s hlasem poradním.

O jednání valné hromady dlužno sepsati protokol, jež podepíše předseda, zapisovatel a dva předsedou jmenovaní ověřovatelé (verifikatoři).

§ 14. Valné hromadě jest vyhrazeno kromě ostatních v těchto stanovách označených předmětů zejména: 1. volba členů výboru a náhradníků, revisorů účtu a rozhodčího soudu; — 2. určování výše příspěvků svazových; — 3. usnesení o nabytí a zcizení realit svazu; — 4. usnesení o výroční zprávě a účetní závěrce a o propuštění výboru a představenstva ze zodpovědnosti; — 5. usnesení o změnách stanov; — 6. návrhy o naložení se jměním v případě zrušení svazu; — 7. usnesení o volných návrzích, řádně podaných, jakož i ostatních věcech, které jí výbor neb představenstvo předloží.

Výbor.

§ 15. Výbor čítá 12 členů, jež volí valná hromada na dobu 2 let. Členové výboru, kteří po uplynutí této doby vystupují, mohou býti zase voleni. Zůstávají však v úřadě, až nastoupí jejich nástupci. Při každé volbě členů výboru zvolí se zároveň 6 náhradníků. Aspoň polovice členů výboru a náhradníků musí náležeti zástupcům pojištěnců.

Funkce členů výboru jsou čestné.

Členem výboru může se státi každá svóprávná osoba, náležející něterému ze členů svazu jako zákonný (statutární) jeho zástupce (zaměstnavatel nebo pojištěnec).

§ 16. Výbor svolává se dle potřeby v důsledcích usnesení představenstva. Musí však býti svolán do 8 dnů, žádá-li toho alespoň třetina členů

výboru neb revisoři účtů. Výborovým schůzím předsedá předseda svazu neb jeho zástupce, určený dle turnu.

§ 17. Výbor se usnází o všech záležitostech, majících význam zásadní. Zejména mu náleží usnášeti se o rozpočtu a trvalém uložení jmění svazového. Je k usnášení schopen, byli-li všichni členové pozváni alespoň 5 dnů před schůzí a jsou-li mimo předsedajícího přítomni nejméně 4 členové.

Usnesení výboru děje se prostou většinou hlasů, při rovnosti hlasů rozhoduje předsedající, který jinak nehlasuje.

Představenstvo.

§ 18. Výbor volí ze svého středu předsedu svazu a tři jeho zástupce (místopředsedy), kteří tvoří představenstvo svazu. Ze čtyř členů představenstva musí zástupcům pojištěnců připadnouti vždy alespoň 2 členové. Za každého místopředsedu volí se současně náhradník. Předseda a 2 místopředsedové musí míti své stálé sídlo v Praze.

§ 19. Předsedovi a v případě jeho zaneprázdnění jednomu z místopředsedů, určenému dle turnu, náleží vedení běžných záležitostí a zastupování svazu na venek. Jinak vykonává běžnou správu svazu představenstvo ve svém celku. Představenstvo usnází se prostou většinou za přítomnosti alespoň 3 členů. Schůze představenstva řídí předseda neb v jeho nepřítomnosti místopředseda, určený dle turnu. Předsedající hlasuje sebou. Při rovnosti hlasů je přijat návrh, pro nějž hlasoval předsedající.

Revisoři účtů.

§ 20. Valná hromada volí každého druhého roku dva revisory účtů, kteří mají dozor nad vedením knih a pokladny, zkoumají účetní závěrku a podávají o tom zprávu valné hromadě.

Revisoři účtů mají býti přítomni schůzím výboru a představenstva s hlasem poradním.

Rozhodčí soud.

§ 21. Veškeré spory, vzniklé z členského poměru jednotlivých penzijních ústavů ke Svazu vyřizuje rozhodčí soud, volený každého druhého roku valnou hromadou a čítající 5 členů a 3 náhradníky. Členové rozhodčího soudu nesmějí náležeti výboru neb představenstvu. O pořadu, v jakém mají býti přibráni k projednávání náhradníci, jsou-li členové zaneprázdněni, rozhoduje předseda.

Rozhodčí soud volí ze svého středu jednoho předsedu a náměstka na dobu trvání úřadu.

Strany mají právo zamítnouti některé členy rozhodčího soudu. Rozhodčí soudce může býti zamítnut z týchž důvodů, které oprávnují k zamítnutí soudce (§§ 19. a 20. jurisdikční normy). Na místo odmítnutého povolá předseda náhradníka.

Stranám jest vydati vyhotovení nálezu písemně a zaslati jim poštou. nepřevězmou-li je osobně.

Tato vyhotovení, jakož i originál rozhodčího výroku, musí býti označena datem sepsání rozsudku a všemi rozhodčími soudci podepsána, jinak je rozsudek neplatný.

Z nálezu rozhodčího soudu není odvolání. Odporovati rozhodnutí mohou strany jen z důvodů, označených v § 595 civilního řádu.

K výkonu nálezu rozhodčího soudu neb smíru, uzavřeného před rozhodčím soudem, je povolán příslušný soud dlužníka.

Vyhotovování spisů.

§ 22. Všechny spisy a listiny, které obsahují závazek pro svaz, dále podání k úřadům a zápisy o schůzích výboru a představenstva podepisuje předseda neb jeden z jeho zástupců (místopředsedů) a tajemník svazu. Pro

běžnou korespondenci stačí podpis tajemníka neb jiného orgánu svazu. k tomu představenstvem určeného.

Zrušení svazu.

§ 23. Zrušení svazu je možné pouze změnou pensijního zákona.

Jmění zrušeného svazu slouží v první řadě ke krytí jeho závazků. Ne- stačí-li k tomu, ručí za neuhrazenou část členové svazu, při čemž platí obdobně ustanovení § 5 o příspěvku nejnižším a nejvyšším.

Pokud zákonem není jinak stanoveno, rozhoduje o použití případného zbytku jmění svazu po návrhu valné hromady ministerstvo sociální péče. Při tom jest dbáti, aby jmění svazu bylo použito k účelům sociálního po- jištění a aby trvalá zařízení svazu (léčebny atd.) zůstala zachována svému účelu.

Státní dozor.

§ 24. Svaz podléhá státnímu dozoru, jež vykonává ministerstvo so- ciální péče ve smyslu § 78 pens. zákona. Za tímto účelem jmenuje ministr sociální péče dozorčího komisaře svazu, jež dlužno zváti ke každé valné hromadě a každé schůzi výboru a představenstva. Dozorčímu komisaři přísluší právo, nahlédati do knih a spisů svazových, jakož i vůbec do ce- lého hospodaření svazu a zastaviti všechna usnesení, o kterých by myslil, že jimi byly stanovy neb platné zákony a nařízení porušeny.

Ukáže-li se, že nelze jinak odpomoci podstatným vadám ve správě svazu, může ministr sociální péče rozpustiti představenstvo svazu a správu přenést na správce, představenstvo nebo výbor jím jmenovaný, kteří vedou správu a zastupují svaz až do řádného ustavení předsta- venstva, vzešlého z nových voleb. Opatření k provedení nových voleb jest učiniti do 3 měsíců po rozpuštění představenstva.

Odborní znalci, ustanovení pro kontrolu ústavů svazových (§ 2, čís. 5.) musí k vyzvání dohlédacího úřadu býti dány tomuto úřadu k dis- posici za účelem vykonávání státního dozoru nad pensijními ústavu, zvláště ku provádění revise jich.

§ 25. Stanovy tyto a veškeré příští jejich změny vstupují v platnost dnem schválení ministerstvem sociální péče.

Stanovy tyto buďtež sděleny ustavující valné hromadě na vědomí, Případné návrhy na změny (§ 14, bod 5.) nutno předložiti ministru ku schválení (§ 25 stanov).

Zprostředkování práce a podpory nezaměstnaných.

Zákon ze dne 19. července 1921, č. 267, o státním příspěvku k podpoře nezaměstnaných.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Kdo má nárok na státní příspěvek a kdo jej vyplácí.

§ 1. (1) Příslušníci Československé republiky, kteří podléhají povin- nému nemocenskému pojištění, mohou si zajistiti nárok na státní příspěvek k podpoře v nezaměstnanosti za podmínek, uvedených v tomto zákoně.

(2) Příslušníci cizího státu mohou obdržeti státní příspěvek k podpoře v nezaměstnanosti za týchž podmínek jako příslušníci Československé republiky, má-li tento cizí stát obdobné opatření a nakládá-li s příslušníky Československé republiky jako se svými státními příslušníky.

§ 2. Nárok na státní příspěvek k podpoře v nezaměstnanosti mají čle- nové odborové organizace zaměstnanců, která podle svých stanov a pra- videl poskytuje členům podpory v nezaměstnanosti (§ 4, odst. 2. a 3.).